

Ma više je degutantno da se kao čudim ovim našim umnim (lafo - što bi rekli u sarajevskom žargonu) i javnim (ovo bar ima pravu asocijaciju) glavama i njihovim postupcima. Zna se da se rijetko zalijećem u politiku, ali zadnji potezi Vijeća ministara su zaista vrhunac bezpametnog i bezobraznog (a ova je riječ nastala kao kovanica od BezObraza, da podsjetim) ponašanja.

Naime, u vrijeme kada svijetom bukvalno hara najveća ekonomska kriza od Velike depresije, u vrijeme kada se pod diktatom MMF-a režu svi troškovi i to na takav način da nam realno prijete opasnost da završimo kao magarac Nasrudin hodže - koji je, da podsjetim - krep'o taman kad ga je naučio da ništa ne jede, ovi naši (jer ovi su upravo to NAŠI) su sebe počastili za predan rad koji nam je npr. omogućio da ne dobijemo bezvizni režim sa EU i da ne nabrajam dalje..

August je, svi su se spremili za more ili bar za bazena, pa me je to inspiriralo da pokušam dati svoj skromni doprinos teriji menadžmenta. Naime, duboko sam ubijedena da

je ovo što ova naša vlast radi posljedica bolesti (mentalne, da prostite) koju zovem bazenski sindrom. E sad, šta je to, pitate se?

To je bolest čiji su simptomi jači što je organizacija veća. Od države manje-više nema veće, složiti ćete se. I tako rad u takvim organizacijama u neko doba počinje jako ličiti na plivanje u (prilično punom) bazenu. Zbog nedostatka kulture, kućnog odgoja, a najviše zbog lijenosti ogromna većina počinje uredno urinirati u bazen u kojem svi plivaju, jer svi (pogrešno) misle da to niko drugi ne radi, pa se neće primijetiti.

Rezultat je da na kraju nema te bazenske tehnike, ma koliko skupa (i donirana) bila koja će nam omogućiti da se ljudski kupamo. Što će reći, ma koliko bazen bio velik uvijek mu može dohacati dovoljna količina budala. Pošto nam je bazen zadata veličina krajnje je vrijeme da poradiamo na smanjenju broja ovakvih plivača...

Aida Delić

Glavna i odgovorna urednica